

واحد تحقیق و توسعه : شرکت معدن رشد گرگان

عنوان : *Ringworm - a persistent fungus*

(دکتر محسن عبدالوند - دکتر فاطمه سادات هدایتی)

تلفن : ۰۱۷۳۵۷۵۳۲۱۴-۱۵

پست الکترونیک : Info@MadanRoshd.ir

تاریخ : ۱۳۸۹/۴/۱۵

سایت : WWW.MadanRoshd.ir

کچلی

درماتوفیتوز (*Dermatophytosis*) و درماتوفیلوز (*Dermatophilosis*) - تفاوت آنها

درماتوفیلوز :

درماتوفیلوز بیماری پوستی مزمن یا حاد دامها و انسان است. درماتوفیلوز نامهای مشترک زیادی دارد، از جمله Greasy Heel , Rain Scald (جرب پاشنه)، Mud Fever (تب لجن)، Swamp Fever (تب باتلاق)، Rain Rot (پوسیدگی باران)، Cutaneous Streptothricosis (استرپتوتریکوز جلدی)، Lumpy Wool (پشم ناصاف و موج دار)، Mycotic Dermatitis (درماتیت میکوتیک)، که بسته به گونه آلوده شده و ناحیه ای از بدن که درگیر می شود، نامها متفاوت می باشد. یک عفونت پوستی است که گسترش جهانی دارد اما بیشتر در مناطق استوایی شایع است. ضایعات بوسیله درماتیت آگزوداتیو با تشکیلات کبره مانند مشخص می شود.

ارگانسیم عامل *Dermatophilus congolensis* (درماتوفیلوز کونگولنسیس) یک باکتری (*actinomycete*) است که از نظر فعالیت بسیار شبیه به قارچها می باشد. درماتوفیلوز در بسیاری گونه های اهلی دیده می شود. گاو، گوسفند و بز اساسا بیشتر آلوده می شوند. اسبها و شترها گهگاهی آلوده می شوند.

درماتوفیلوز دارای هیف یا فیلامنتها (رشته های انشعابی) شبیه به قارچها می باشد و همچنین تولید هاگ می نماید. عملکرد طبیعی آنها هنوز نامشخص است. هنگامیکه تلاش برای جداسازی این ارگانسیم از خاک ناموفق بوده است، به طور منظم از پوست حیوانات مختلف جدا می شود.

عواملی مانند رطوبت زیاد، درجه حرارت بالا و انگلهای خارجی مختلف که به سطح پوست آسیب می رسانند، سبب پیشرفت در بروز فصلی و انتقال درماتوفیلوز می گردند. این ارگانسیم ها می تواند روی پوست تا هنگامیکه شرایط آب و هوایی برای نمو آن مناسب شود زنده بماند. اپیدمی معمولا در فصول بارانی اتفاق

می افتد، هنگامیکه رطوبت، رهاسازی اسپور از ضایعات، پیش از ظهور را تسهیل می کند. رطوبت بالا بطور غیر مستقیم سبب گسترش ضایعات از طریق افزایش تعداد حشرات گزنده، بخصوص کنه ها و جرب ها که به عنوان ناقل مکانیکی هستند می گردد. عفونت بوسیله چیدن پشم و غوطه وری در حمام گسترش می یابد. تولید عفونت از حیوانات به گله حتی بوسیله وسایل تیمارداری و دیگر وسایل آلوده نیز امکان پذیر می باشد.

در بیشتر عفونتهای حاد تهاجم پوست به وسیله هیفهای فیلامنت در ۳-۲ هفته اتفاق می افتد.

Rain Scald در اسب :

Rain Scald یکی از معمولترین عفونتهای اسب در مناطق گرمسیری (با گرما و رطوبت بالا) می باشند و در بیشتر مناطق جهان دیده می شود.

ظهور پوسته های بزرگ شبیه به دلمه روی خط فوقانی بدن اسبها از مشخصه آن است، اما همچنین روی پشت مچ پا و استخوان کانن (Greasy Heel) نیز دیده می شود. اسب ها موها را احاطه کرده و ترشحات، تشکیل پوسته ای را می دهد که به راحتی می تواند خارج شود و پوست صورتی و چرک آن ظاهر شود.

اسبها از زین آلوده، وسایل نظافت و تیمارداری در زمان رطوبت بالا آلوده می شوند و هنگامیکه پوست آسیب دیده و یا بریده شده باشد، بسیار مشکل است که از گسترش عفونت در بین اسبها جلوگیری کنیم. چراکه یک تماس ساده برای انتقال بیماری کافی میباشد. این یک بیماری شایع در اسبهایی است که در محوطه های بدون پناهگاه نگاه داری می شوند.

درماتوفیلوز در محیط بدون اکسیژن بهتر رشد می کنند و داخل فلس و پوسته های مو و ترشحات بهتر حمایت می شوند. بنابراین هر درمانی نیاز به خروج پوسته ها و ترشحات دارد تا اینکه پوست زیری نمایان شود و اجازه استفاده از مواد ضد عفونی، شامپوها و شستشو وجود داشته باشد.

خراشیده شدن پاها و باقی ماندن رطوبت اطراف بخلق در اسب می تواند عفونت تیپیک Greasy Heel را بوجود آورد.

برداشتن این پوسته ها از روی بدن بخصوص از نواحی اطراف مچ پا فوق العاده دردناک است. در مناطق مستعد پوست روی دنده و زیر زین بسیار حساس می باشد.

برداشتن و از بین بردن پوسته ها و اسکب های آلوده، مو و تکه و خرده های ریز به منظور جلوگیری از انتقال بیشتر، بسیار ضروری و مهم می باشد. استفاده از مواد ضد عفونی برای شستشوی تمام نواحی بدن الزامی است.

این یک بیماری خود محدود است و در بیشتر موارد هنگامیکه موهای بلند اسب از بین می رود، ناپدید می شود. اما درمان به منظور جلوگیری از انتقال بیماری به سایر اسبها ارجحیت دارد.

درماتوفیلوز در گوسفند:

به نام Lumpy Wool یا Mycotic Dermatitis نیز شناخته می شود. یک بیماری شایع در گوسفند است که عامل آن همان عامل Rain Scald و Greasy Heel در اسب یعنی Dermatophilus congolensis می باشد.

باعث درماتیت اگزوداتیو روی پوست مرطوب شده و باعث گره خوردن و در هم رفتن پشم ها می شود. این بیماری در استرالیا و نیوزیلند گسترش زیادی دارد و در کانادا، امریکای شمالی، انگلستان، افریقای جنوبی و هند نیز گزارش شده است.

تفاوت بین این بیماری و کچلی در این است که ضایعات درماتوفیلوز مخصوص قسمت‌های زنده پوست است و در کراتین مو، ناخن و سم ها ضایعه دیده نمی شود. همانند کچلی شرایط رطوبت برای این بیماری نیز مطلوب است، بخصوص زمانی که بارش باران در زمستان و بهار زیاد باشد.

در اکثر نژادهای گوسفند دیده می شود و در نژاد مرینوس پشمی بیشتر دیده می شود.

درماتوفیلوز در گاو: (سهامی خاص)

بیشتر در گاوهای جوان دیده می شود. ضایعات تپیک آگزودای درماتیت روی سر، گردن، بدن و پستان دیده می شود و ممکن است که گسترش یافته و به اطراف بدن نیز کشیده شود. پوسته های ضخیم قهوه ای تا کرمی به قطر حدود ۲/۵ CM روی سطح پوست را پوشانده اند. در بسیاری از موارد در گاو، هجوم کنه ها سبب آسیب به پوست شده و در نتیجه عامل مؤثر برای ورود ارگانیزم به بدن را فراهم می کند.

درماتوفیلوز در شتر:

عفونت با *Dermatophilus congolensis* و *Microsporum gypseum* در شتران گزارش شده است که شامل عفونتهای مخلوط در مزرعه شتران شیری در عربستان سعودی می باشد. جایی که ۱۳۱ نفر از ۵۵۹ شتر آلوده شدند (۲۳/۴٪). ۴۸ نفر از آنها کمتر از یک سال سن داشتند که ضایعات مجزا، پوسته زبر و

خشن، نواحی بدون مو روی گردن و دستها دیده شد و ۸۳ نفر از آنها که سن های متفاوتی داشتند، دارای کرک شدگی موها با پوسته زبر، ضایعات بدون مو، بخصوص روی تهیگاه بودند. در شتران جوان معمولا ضایعات پوستی بیشتر جلب توجه می کند.

به طور مشابه عفونت درماتوفیلوز کونگولنسیس شتر در کنیا در نواحی نیمه خشک گزارش شده است، جاییکه عفونت شدید در دو گله شتر دیده شد و ۷۵-۵۰٪ حیوانات آلوده شدند.

ضایعات ابتدا با کرک شدگی مو شروع شده و سپس پیشرفت نموده و به صورت پوسته و کبره ای سخت در می آید. میزان تلفات از ۱۰-۳۰٪ می باشد. درماتوفیلوز شتر یکی از مهمترین مشکلات در گله های شتران در این منطقه و در کل جهان می باشد و بروز آن بستگی به حضور کنه ها برای آسیب ابتدایی به پوست است.

